

СУЧАСНА ПРАКТИЧНА ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ З АКУШЕРСТВА ТА ГІНЕКОЛОГІЇ

Андрієць О.А.

*доктор медичних наук,
професор кафедри акушерства і гінекології,
Буковинський державний медичний університет
м. Чернівці, Україна*

В сучасних умовах підготовки майбутніх лікарів особлива увага надається, окрім рутинної теоретичної підготовки, їх щоденній роботі з використанням клінічних кейсів реальних пацієнтів, при можливості (за згодою пацієнтки) – присутність при виконанні маніпуляцій чи оперативних втручань [3]. Але відпрацювання практичних навичок має особливий характер зокрема в акушерстві та гінекології, а саме: не завжди доступ до клінічних випадків є достатнім, а відпрацювання складних ситуацій нерідко взагалі є обмеженим. І саме з метою подолання прогалин в практичній підготовці доцільним, доступним і вкрай необхідним є навчання здобувачів освіти з використанням симуляційних методик на тренажерах та манекенах [1; 2]. Під час занять з використанням симуляційних сценаріїв студенти мають можливість послідовно відпрацьовувати кожен етап практичної навички самостійно, або ж в команді під контролем викладача. В результаті у студентів формуються навички командної роботи моделюючи різні клінічні ситуації невідкладних станів в акушерстві та гінекології такі, як маткова кровотеча, ектопічна вагітність, розрив матки та інші, які вимагають швидкої реакції, злагодженої роботи та правильних рішення і послідовностей дій.

Працюючи зі студентами в симуляційному центрі, надаючи їм можливість повністю зануритися в складний клінічний випадок та відпрацьовуючи послідовність дій надання медичної допомоги викладач має можливість об'єктивно оцінити рівень їх практичної підготовки, визначити «слабкі місця» та акцентувати на цьому увагу. Студенти більш зацікавлені в навчальному процесі з використанням манекенів та симуляторів, що є динамічним і цікавим для них.

В цілому симуляційний етап навчання під час вивчення акушерства і гінекології є невід'ємною частиною ефективного, доступного та безпечного методу підготовки студентів, що дозволяє знизити ризики для пацієнтів і відповідає високому рівню медичної освіти.

Література:

1. Левченко М. Особливості соціальної адаптації здобувачів вищої освіти до освітнього процесу в умовах воєнного стану / М. Левченко, С.

Феденько, Ф. Форостян // Актуальні питання гуманітарних наук. – 2022. – Вип. 52, т. 2. – с. 185–192.

2. Фіра Д. Б. Симуляційне навчання студентів як один із перспективних методів формування та вдосконалення професійних хірургічних навичок у майбутніх лікарів / Д. Б. Фіра // Медична освіта. – 2017. – No 4. – с. 58–61.

3. Kaneko, R. M. U., Monteiro, I., & Lopes, M. H. B. M. (2022). Form for planning and elaborating high fidelity simulation scenarios: A validation study. PloS one, 17(9), e0274239. DOI: <https://doi.org/10.1371/journal.pone.0274239>

DOI <https://doi.org/10.36059/978-966-397-546-7-2>

РОЛЬ ГАРАНТА ОСВІТНЬО-НАУКОВОЇ ПРОГРАМИ У СИСТЕМІ ВНУТРІШНЬОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ЯКОСТІ ВИЩОЇ ОСВІТИ

Арістова І. В.

*докторка юридичних наук, професорка,
завідувачка кафедри*

*адміністративного та інформаційного права,
Сумський національний аграрний університет
м. Суми, Україна*

Досягнення Цілей сталого розвитку (далі – ЦСР) № 2 «Якісна освіта» [1] постає орієнтиром для багатьох закладів вищої освіти (далі – ЗВО) України, у тому числі і для Сумського національного аграрного університету (далі – СНАУ), що закріплено у Стратегії розвитку СНАУ [2]. Важливо, що одним із завдань задля досягнення ЦСР є «підвищити якість вищої освіти та забезпечити її тісний зв'язок з наукою, сприяти формуванню в країні міст освіти і науки» [1, с. 34]. Виходячи із того, що підготовка фахівців з вищою освітою здійснюється за відповідними освітніми програмами на трьох рівнях вищої освіти, це завдання має вирішуватися комплексно: і на бакалаврському, і на магістерському, і на освітньо-науковому рівнях. У межах даної публікації акцентується увага на забезпеченні якості вищої освіти на освітньо-науковому рівні шляхом підготовки фахівців за освітньо-науковою програмою (далі – ОНП).

В Україні кожним ЗВО має створюватися система внутрішнього забезпечення якості вищої освіти (за усіма рівнями, у тому числі і за освітньо-науковим). Водночас, система зовнішнього забезпечення якості вищої освіти передбачає здійснення певних процедур і заходів, наприклад: 1) забезпечення ефективності процесів і процедур